

КОМАНДА
САРАЈЕВСКО-БОСАНСКОГ КОРПУСА
ПРЕПИС
КОМАНДА
САРАЈЕВСКО-БОСАНСКОГ КОРПУСА
ОПТИЧКА СЛУЖБА
1/26
2003-9-108 -c
Ep. _____ 19 ____ год.
I Z J A V A 08.02 19 98

Ime i prezime: SIMANIĆ MILOSAV
Simanić (Milorad) Milosav, 05.10.1955.god., Ledići - Trnovo, Hrasnica, Partizanska 13-D, VES prof. odbrane i zaštite, VS nastavnik srpskog jezika "FAMOS" - Hrasnica

Oženjen, supruga Jdranka Simanić rođj. Popović, Srпкиnja i Srbin, dvoje djece:

Simanić Nataša, rođj. 1978.god.

Simanić Saša, rođj. 1986.god.

Vojni rok služio u Somboru, RV i PVO, od 20.05.1974.god.-18.06.1975.god., regrutni centar, radiorelejac.

Supruga sa djecom boravi na Ilidži kod svojih roditelja u naselju Lužani (izbjeglice su). Brat Božo od početka rata sa porodicom boravi na Ilidži. Otac Milorad, majka Radojka, sestra Borka Simanić sa malodobnim sinom Danijelom ostalisu u Hrasnici - Pionirska br.5 i imaju želju da predju u našu teritoriju.

Zatvoren sam 11.09.1994.god. u Hrasnici, a osudjen 16.12.1994.god. na 22 mjeseca zbog krivičnog djela iz čl. 214 st.3 u vezi 226 sl.3 preuzetog KZ SFRJ sve u vezi sa čl. 19 istog KZ što podrazumijeva (u njihovom tumačenju), krivično djelo - neodazivanje pozivu i izbjegavanje vojne službe. Sa mnom u zatvoru čitavo vrijeme bila je "Hrasnička grupa" (imate spisak ljudi) i svi su se za vrijeme provedeno u pritvoru držali pošteno, korektno - "Srpski". Svi su osudjeni na oko 2.god. zatvora. U zatvoru "VIKTOR BUBANJ" sa mnom u ćeliji su bili (osim Hrasničana) i Elez Čedo i Bošković Vladimir koji su i razmijenjeni dok je u zatvoru ostao Mijatović Milenko (srpski borac iz Dobroševića koji je pijan zalutao na muslimansku stranu, isti je puno maltretiran, izbjeglica je iz Hrasnice, supruga mu je teže bolesna kao i djeca, pošten je i vrijedan čovjek, te ga radi svega toga treba što prije izvlačiti iz njihovih ruku.

U zatvoru "Viktor Bubanj" u drugim ćelijama znam da su ostali fini i poštteni ljudi - srbi koji sanjaju prelazak na našu stranu:

1. Golubović Goran - učitelj iz Hrasnice, pritvoren zbog pokušaja prelaska na našu stranu (zatvoren u septembru 1994.)
2. Kovačević Jadranko, također htio preći
3. Kovač Darko

Upravnik zatvora u Hrasnici je Salčin Mujo.

Zatvor u Hrasnici, slika i prilika onog svega što se zna a to je jad i čemer - tamnica srpskog naroda ("gradjani" n-tog reda).

Oni koji su se isticali u upravnom aparatu zatvora "upravljajući" nama su Pičuga Rasim, Čolpa Zijo, Tekić Sejo (stražari) te vozač Kobiljar (lični šofer Aladžuz Vahid, načelnik sl. bezbjed. 4.m.br.). dok u "Viktor Bubnju" mogu istaći Djindu, Vukasa, Juku, (fizičke metode).

Inicijatori, organizatori i izvršiocci svega, "dobroga" Srbima u Hrasnici su Fikret Frevljak, komand. i Emir Redžović zam.kom. 4.m.br. a specijalno zaduženi za spektar tih metoda "dobrote" bili su Gegaj Mujo i "Čelja" (Sandžaklija bez oka - crna traka na oku) koji su bezbjednosno pokrivali Srbe u Hrasnici.

U muslimanskim oružanim snagama nisam služio. Od početka rata odnosno od ljeta 1992.godine počelo je naše organizovano angažovanje.

Prvo je vršeno naše evidentiranje, uvid u vojna i druga dokumenta i nakon toga u narednih nekoliko mjeseci postepeno angažovanje i to pretežno na "specijalnim" poslovima civilne zaštite: smeđe, kopanje i sl. fizički poslovi. U njihovoj armiji Srbi su mogli biti uključeni samo kao dobrovoljci i prijavio se vrlo mali broj tih ljudi kao što su: Gvozdić Mileta, Burazer Drago, Brujić Nenad, Petrović Saša i Petrović Beris, Vukmirović Zoran, Čstojić Ljubiša, Mihajlović Jevica.

Išli su većinom vršiti stražarsku službu i mislim da u akcije nisu išli.